

картини бенкету з танцями, що переходить у святкування заручин. Майстерний стиль письменника у виразних сценах і портретах персонажів (Німфодора, юнак Босодеренко – “молодший брат” Мартіна Чезлвіта) свідчить про засвоєння кращих традицій європейського класичного реалізму XIX ст., зокрема Ч.Діккенса.

Паноптикум “мертвих душ” у священничих рясах знайшов у повісті єдиного антипода – ідеального священика патріархального типу Каленика Трубайла. Його привабливий образ “зіткано” з показу ставлення до нього як до батька селян, із характеристики в дії (отець саботує огидні розпорядження), видимої мови почуттів. Їх виявом-лейтмотивом виступає обдаровуюча усмішка, якою священик похристиянському зустрічає навіть “напасників своїх”. Виразності образотворення сприяють чепурний інтер’єр його хати, дитяча радість у ставленні до людей та привітність Трубайла до гостей, його ревність до молитви (її образ – символ високої душі гідного пастиря) і вдумливість в осмисленні св. Письма, виявлений, усупереч урядовій бюрократії, талант лісівника-практика. Попри певну ідеалізацію, цей образ – безперечний успіх белетриста; найближчою аналогією може бути хіба що о.Захарій із роману “Апостол черні” О.Кобилянської, прототипом якого був М.Устиянович.

Тож “Per pedes apostolorum” – своєрідна посвідка ідейно-художньої зрілості української реалістичної прози й чи не краща повість В.Леонтовича. Вона стала об’єктивно панорамою життя краю, народу, важливих суспільних верств, виявом неприйняття хибної урядової політики та критичанства до індивідуальних і суспільних аберацій, послідовним виступом проти потопання справжньої духовності (в т. ч. через ліризацію добрих поривів людських душ), врешті, високоякісним літературним продуктом – “своїм” у низці класичних творів М.Гоголя, А.Свидницького, І.Нечуя-Левицького тощо.

Наші презентації

Кур’єр Кривбасу. – 2006. – № 202 (вересень).

У вересневому номері минулого року КК надав свої сторінки публікації романів Галини Пагутяк “Урізька готика”, новелам Н.Тубальцевої “Червоним по чорному” та поетичним добіркам Р.Лиші “Цієї миті” й В.Базилевського “Циганський вітер”. Спогади присвячені постатям Олени Теліги (О.Смотрич), Миколи Вінграновського (С.Арсирій, О.Косачов), Андрія Німенка (М.Шудря), Миколи Лукаша (Є.Нарубіна), вміщено продовження “На березі часу. Мій Житомир” В.Шевчука. У рубриці “SKRIPTIBLE” – дослідження І.Бондаря-Терещенка про “Останнього з “Нової Генерації” В.Гаряїва з публікацією його “Метафоричного реквієму” та А.Білої про нього ж – “Метафізичний уламок футуризму”, а також “Про один вірш з епістолярію Василя Стуса” (Т.Пастух), про екскурс у багатостраждальну історію містечка Дубно А.Охримовича із переднім словом П.Вольвача “Охрім”. У рубриці “УНІВЕРС” В.Махно представляє свій переклад з польської добірки текстів А.Фрайліх “Ім’я батька”. На завершення подано традиційну “Книгопанораму”.

В.Л.